

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

PAPP KÁROLY r. altábornagy

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Előadó:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva panaszos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak **az intézkedési kötelezettség elmulasztása tekintetében**

helyt adok,

minden egyéb tekintetben a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikusan előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos a Panasztestület Panaszirodáján személyesen terjesztette elő panaszbeadványát, a vele szemben fogatosított rendőri intézkedés miatt.

A rendőri intézkedés előzményeként a panaszos előadta, hogy az egyik szomszédjával konfliktusba keveredett, őt és 11 éves gyermekét megfenyegette. Azóta a szomszédal megromlott a viszonya.

A panaszos elmondása szerint *-ban a szomszéd „ráengedte” kutyáját, majd dulakodni kezdtek. Ezt követően a panaszos elment a rendőrségre, hogy feljelentést tegyen, eközben a panaszos szomszédja kihívta a rendőröket, akik meg is jelentek a kérdéses ingatlanál. A rendőrségen a panaszos azt a tájékoztatást kapta, hogy a rendőrök visszaérkezéséig várnia kell. Amikor a rendőrök a kapitányságra visszaérkeztek, a panaszost előállították.

A panaszos beadványában kifejtette, hogy valójában őt nem állították elő, mivel magától jelent meg a rendőrségen. Az előállítás során a rendőrök megrongálták ruháját, arra kényszerítették, hogy írjon alá papírokat, a jegyzőkönyv pedig „nem volt teljes, mert lényeges dolgokat nem tartalmazott”. A rendőrök őt „utcai harcosnak” nevezték, amely kifejezést sérelmesnek ítélte.

A panaszos állítása szerint a rendőrök őt meg sem hallgatták, arra hivatkozva, hogy ők már kint voltak a helyszínen, továbbá a rendőrök megrángatták őt és arra kényszerítették, hogy csak a nevét írja rá a dokumentumokra. A panaszos állítása szerint hiába tett többször feljelentést a rendőrségen, nem indult büntetőeljárás.

A beadványban foglaltak alapján a panaszos a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

1. intézkedési kötelezettség elmulasztását;
2. előállítás jogalapját;
3. rendőrségi iratok kiállításának körülményét;
4. ruhájának megrongálódását;
5. rendőrök hangnemét.

II.

A Panasztestület a sérelmezett rendőri intézkedéssel kapcsolatban kialakított állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében rögzített emberi méltóságához, IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, illetve a XIII. cikkében kifejtett tulajdonhoz való jogát.

A Panasztestület vizsgálata során megállapította, hogy a rendőröknek intézkedési kötelezettsége keletkezett, azonban azon kifogás kapcsán, hogy a rendőrség annak nem tett eleget, illetőleg a rendőrök részrehajló intézkedése vonatkozásában panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának sérelme nem volt megállapítható. A Panasztestület

álláspontja szerint, nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga az előállítás jogalapja miatt, azonban a panaszos előállításának foganatosítása nem felelt meg az Rtv. 15. §-ban foglalt arányossági követelményeknek, ezért sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga. A rendőrségi iratok kiállításának körülményeit illetően a Panasztestület arra az álláspontra jutott, hogy a tapasztalt ellentmondásra tekintettel a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem volt megállapítható. Ugyanezen okból kifolyólag a rendőrök hangnemére vonatkozó kifogás kapcsán sem állapítható meg a panaszos emberi méltósághoz fűződő jogának sérelme. A Panasztestület nem tudott megalapozottan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrség vagy a panaszos állítása felel-e meg a valóságnak, ezért a panaszos tulajdonhoz való jogának a sérelme nem volt megállapítható azon kifogás kapcsán, hogy a rendőrök megrongálták a panaszos ruháját.

A Panasztestület álláspontja szerint a jogsérelem mértéke elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- jegyzőkönyvbe foglalt panaszbeadvány;
- kivizsgáló jelentés;
- előállítás végrehajtásáról szóló jelentés;
- igazolás rendőrségi előállítás időtartamáról;
- jegyzék letéti tárgyakról;
- nyomtatvány az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról;
- rendőri jelentés;
- büntető feljelentés;
- nyilatkozat magánindítványról;
- rendőri jelentés;
- határozat feljelentés áttételéről;
- rendőri jelentés.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos által előterjesztett panaszában megfogalmazott állításokon túlmenően további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott.

Jelen eljárásban – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (1/2004.

Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz elbírálásakor először azt vizsgáltam meg, hogy valamennyi panaszosi sérelemre kiterjed-e a hatásköröm.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint „*Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső büntmegelőzési és büntfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 196. § (1) bekezdés alapján „*Akinek az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított napon napon belül panasszal élhet.*”

A Be. 29. § a) pontja alapján „*Kizárólag az ügyészség végzi a nyomozást a rendőrség, az Országgyűlési Őrség, a büntetés-végrehajtási szervezet, a hivatásos katasztrófavédelmi szerv és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagja által elkövetett, nem katonai büntetőeljárásra tartozó bűncselekmény, továbbá a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományú tagja és a kormányzati szolgálati jogviszonyban foglalkoztatott pénzügyi nyomozó által elkövetett bármilyen bűncselekmény.*”

A panaszos állítása szerint az előállítás során a rendőrök megrángatták és arra kényszerítették, hogy írjon alá papírokat, valamint megrongálták ruháját, a jegyzőkönyv pedig „nem volt teljes, mert lényeges dolgokat nem tartalmazott”.

A hivatkozott jogszabályhelyek alapján megállapítható, hogy a jegyzőkönyv felvétele a büntetőeljárás részét képező eljárási cselekmény, ezért az abban foglaltak megalapozottságának vizsgálatára hatáskörrel nem rendelkezem. Továbbá annak megállapítása, hogy a sérelmezett intézkedés során történt-e rendőri bántalmazás, illetőleg kényszerítés, jelen eljárásnak nem feladata, tekintettel arra, hogy annak vizsgálatára a nyomozó ügyészség jogosult, amelynek okán jelen határozatomban foglalt döntés arra nem terjed ki.

Megállapítható továbbá, hogy a panaszos által a beadványában foglaltak kapcsán a ruházat megrongálódása tárgyában esetlegesen érvényesíteni kívánt kártérítési igény elbírálására jelen eljárás keretei között nincs lehetőség, azzal kapcsolatban az intézkedést

foganatosító szerv vezetője rendelkezik hatáskörrel. A kártérítés általános szabályait, valamint a közhatalmi jogkörben okozott károk megtérítésének szabályait a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény szabályozza, míg a kártérítési igény elbírálása a Pp. szabályai szerint polgári jogi útra tartozik.

V.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott sérelmek kapcsán álláspontom a következő:

1. Intézkedési kötelezettség elmulasztása

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés szerint *„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van”.*

Az Rtv. 13. § (2) bekezdés alapján *„A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”.*

A panaszos állítása szerint a szomszéd, akivel haragos viszonyban áll „ráengedte” kutyáját, majd dulakodni kezdtek. Ezt követően a panaszos elment a rendőrségre, hogy feljelentést tegyen, eközben a panaszos szomszédja kihívta a rendőröket, akik meg is jelentek a kérdéses helyszínen, azonban a rendőrségen a panaszos azt a tájékoztatást kapta, hogy a rendőrök visszaérkezéséig várnia kell. Amikor a rendőrök a kapitányságra visszaérkeztek, a panaszost előállították. A panaszos állítása szerint a rendőrök őt meg sem hallgatták, arra hivatkozva, hogy ők már kint voltak a helyszínen.

Az előállítás végrehajtásáról szóló rendőri jelentés szerint *-n * órakor a Tevékenység-irányítási Központ ügyeletesének utasítására a Rendőrkapitányság beosztottjai megjelentek az * szám előtti közterületen, mivel onnan * lakos bejelentést tett, hogy őt egy általa ismert személy, a panaszos előzetes szóváltást követően két alkalommal arcul ütötte. A rendőrök kiérkezéséig a panaszos a helyszínt elhagyta, majd a „*” arra vonatkozóan tájékoztatta a rendőröket, hogy * órakor megjelent a panaszos a Rendőrkapitányság épületében.

A * büntető feljelentés tartalmazza, hogy * lakos a helyszínen elmondta, hogy az utcán sétáltatta kutyáját és közben két hajléktalannal beszélgetett, amikor odament hozzá az általa ismert panaszos és korábbi nézeteltérésük miatt elkezdett vele kiabálni, belerúgott a kutyájába, őt két alkalommal, ököllel állon ütötte, majd ismeretlen helyre távozott. Ezt követően a rendőrök megjelentek a Rendőrkapitányságon, ahol * órakor megjelent a panaszos, hogy bejelentést tegyen * lakos ellen, mert ráuszította kutyáját, és majdnem megharapta. A panaszos kérdésre elmondta, hogy bejelentését megelőzően az általa ismert * a *szám előtti közterületen sétáltatta kutyáját, amikor kilépett a lépcsőházból és *a kutyáját ráuszította, az majdnem megharapta, amely miatt *-t két alkalommal arcon ütötte. Az ütés nem nagyon találta el, mert csak az ujjainak a végei értek hozzá az arcához, majd távozott a helyszínről a Rendőrkapitányságra,

hogyan bejelentést tegyen *ellen. Ezt követően * órákor az intézkedő rendőr közölte a panaszossal, hogy garázdaság bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt további intézkedés megtétele végett előállítja, amelyet a panaszos megértett és tudomásul vett.

A * panaszt kivizsgáló jelentés szerint a panaszost az intézkedő rendőrök a Rendőrkapitányság eligazító pultjánál szóban meghallgatták. A panaszos meghallgatását követően valóban nem mentek vissza a helyszínre, mivel onnan jöttek be, és ott is meghallgatták az eseménnyel érintett másik személyt.

Ezzel kapcsolatban a Panasztestület a telefonon tett bejelentés kapcsán vizsgálta a rendőrök intézkedési kötelezettségét, amely alapján állásfoglalásában arra a megállapításra jutott, hogy a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában jelent meg a bejelentés helyszínén, és kezdeményezett intézkedést a panaszossal szemben, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

A Panasztestület állásfoglalásában e sérelem kapcsán kifejtette, hogy a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett, azonban mind a rendőrség, mind a panaszos ellentétes tartalmú információkat hozott a Panasztestület tudomására, azzal kapcsolatban, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettségének eleget tett-e oly módon, hogy a panaszost meghallgatta. Így a Panasztestület nem tudta megállapítani a konkrét történeti tényállást, mivel az esemény nem volt rekonstruálható további bizonyítékok hiányában. A Panasztestület nem tudott állást foglalni abban a kérdésben, hogy a panaszost valóban meghallgatták-e, amelyre tekintettel a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának a sérelme nem volt megállapítható.

Más ügy kapcsán a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (továbbiakban: Bíróság) 6.K.32.397/2013/18. számú ítéletében kifejtette, hogy „a közbiztonságot, közrendet sértő cselekmény észlelésekor a rendőri intézkedési kötelezettség akkor is fennáll, ha egy másik bűncselekmény miatt hívják a hivatalos személyeket a helyszínre. Önmagában tehát az a körülmény, hogy személyi szabadság megsértése miatt érkeztek a felperes lakásához a rendőrök, nem zárja ki azt, hogy intézkedjenek a felperes bejelentése folyamán az általa panaszolt lopás tárgyában is, hiszen a rendőr olyan szinten beszélte az angol nyelvet, hogy megértették egymást a panaszossal.”

Jelen eljárásban megállapítható, hogy *-n * órákor * lakos a panaszossal szemben telefon útján tett bejelentést, amely alapján a rendőrök a helyszínen megjelentek és az ott megállapított adatok alapján és a kapitányságtól kapott tájékoztatás szerint a Rendőrkapitányságon tartózkodó panaszossal szemben intézkedést kezdeményeztek, mert vele szemben garázdaság bűncselekmény gyanúja merült fel. Ugyanakkor a panaszos *-n * órákor azzal a céllal jelent meg személyesen a Rendőrkapitányság épületében, hogy * lakossal szemben tegyen bejelentést, mivel * a kutyáját a panaszosra uszította és az őt majdnem megharapta, azonban e bejelentés tárgyában intézkedés nem történt.

A rendőri jelentések alapján az intézkedő rendőrök ugyan a panaszost a Rendőrkapitányság épületében meghallgatták, azonban a panaszos által előadott bejelentés ellenére az intézkedés során a rendőrök kizárólag a panaszos terhére szóló állításokat fogadták el tényként.

A leírtakra figyelemmel, önmagában azon körülmény, miszerint a rendőrök a telefonon tett bejelentés miatt jelentek meg a kérdéses helyszínen, nem zárja ki azt, hogy intézkedjenek a panaszos által sérelmezett eb tartására vonatkozó jogszabályban előírt biztonsági előírások betartása tekintetében is.

Mindezek alapján a panaszos által személyesen tett bejelentésről a helyszíni intézkedést követően az intézkedő rendőrök tudomást szereztek, melyet a büntető feljelentés is egyértelműen tartalmaz, amelyre figyelemmel a rendőröknek kötelességük lett volna valamennyi, a tudomásukra jutott vagy általuk észlelt jogsértés esetén intézkedést kezdeményezni, ezért a panasz e tekintetben megalapozott.

2. Előállítás jogalapja

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja értelmében *„A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható”.*

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése alapján *„A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.”*

A (2) bekezdés értelmében *„Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár”.*

Az Rtv. 97. § (1) bekezdés h) pontja értelmében *„fogvatartott: akit törvény, illetőleg törvény alapján kiadott hatósági határozat alapján a szabad mozgáshoz és tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogában korlátoznak (őrizetbe vett, előzetesen letartóztatott, közbiztonsági őrizetben lévő, elfogott és előállított, elővezetett)”.*

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 31. § (1) bekezdés alapján *„Ha a fogvatartott személy elhelyezésére az előállító egységben kerül sor, az előállító egységben történő elhelyezés időtartama nem haladhatja meg a 12, idegenrendészeti eljárásban történő visszatartás elrendelése esetén a 24 órát. Előállító egységben - a harmadik országbeli állampolgárok által gyakorolt szülői felügyeleti jog alatt álló és vele együtt előállított eltartott gyermekkorú személy kivételével - gyermekkorú személy nem helyezhető el”.*

A (2) bekezdés szerint *„A fogvatartott tényleges elhelyezése az előállító egységen belül az előállító helyiségben történik”.*

A (3) bekezdés értelmében *„A rendőrkapitányság, a határrendészeti kirendeltség, valamint a rendőrőrs vezetője köteles a fogvatartott személy biztonságos elhelyezésére szolgáló előállító egységet kijelölni. A Repülőtéri Rendőr Igazgatóság, a Készenléti Rendőrség és a megyei (fővárosi) rendőr-főkapitányság esetében előállító egység kijelölésére indokolt esetben a szerv vezetője jogosult”.*

A panaszos álláspontja szerint valójában őt nem állították elő, mivel magától jelent meg a rendőrségen.

Az előállítás végrehajtásáról szóló rendőri jelentés szerint *-n * órakor jelentek meg a rendőrök az * szám előtti közterületen, mivel onnan * lakos bejelentést tett, hogy őt egy általa ismert személy, a panaszos előzetes szóváltást követően két alkalommal arcul ütötte.

A * számú büntető feljelentés szerint a kapitányságon az intézkedő rendőr szóban meghallgatta a panaszost, majd * órakor közölte a panaszossal, hogy garázdaság bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt további intézkedés megtétele végett előállítja, amelyet a panaszos megértett és tudomásul vett.

A Panasztestület állásfoglalásában megállapította, hogy a panaszos előállítására megfelelő jogalap birtokában került sor, ugyanakkor a Panasztestület álláspontja szerint semmilyen indok nem volt arra vonatkozóan, hogy a panaszost elhelyezzék az előállító helyiségben, hiszen a panaszos önként ment el a kapitányságra, végig együttműködő volt a rendőrökkel, továbbá az előállítása előtt meghallgatták a panaszost a történetekkel kapcsolatban. Ezt követően a panaszost mégis előállították és előállító helyiségbe helyezték azért, hogy a jelenléte az eljárási cselekménynél biztosítható legyen, noha ezt megelőzően önként a kapitányságon maradt, ezért a panaszossal szemben foganatosított előállítás nem felelt meg az Rtv. 15. §-ában meghatározott követelményeknek.

E sérelemmel kapcsolatosan megállapítható, hogy az előállítás, mint rendőri intézkedés csak az adatok felvitelét, illetőleg a tényállás rögzítését foglalja magába, így az érdemi döntést nem eredményez. A panaszos, mint előállított személy a kapitányságon a Szolgálati Szabályzat 31. § (2) és (3) bekezdése alapján előállító helyiségbe került elhelyezésre.

A leírtak alapján megállapítható, hogy a panaszos előállítására azért került sor, mert a panaszossal szemben felmerült a Btk. 339. § (1) bekezdése szerinti garázdaság bűncselekmény elkövetésének gyanúja. Tekintettel arra, hogy a panaszossal szemben fennállt a bűncselekmény elkövetésének rendőri intézkedéshez minimálisan szükséges gyanúja, ezért a nyomozás esetleges elrendeléséhez, valamint a tényállás további tisztázása érdekében – az Rtv. 15. §-ában meghatározott arányossági követelményeknek megfelelően – a rendőrök jogszerűen kellő jogalappal és jogszabályi felhatalmazással állították elő és helyezték el előállító helyiségben a panaszost.

3. Rendőrök által használt hangnem

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése értelmében *„A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.*

Az Rtv. 19. § (1) bekezdés szerint *„A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható”.*

A panaszos elmondása szerint a rendőrök őt „utcai harcosnak” nevezték, amely kifejezést sérelmesnek ítélte.

A rendőri jelentés szerint a panaszos idős korára tekintettel a kellő empátiával folytatták le az intézkedést, és semmilyen gúnyos jelzővel nem illeték, mint ahogy más előállított személyeket sem szoktak.

A Panasztestület állásfoglalásában az ellentmondó nyilatkozatokra tekintettel a panaszos emberi méltóságához való alapvető jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

Ezzel kapcsolatban megállapítható, hogy az intézkedő rendőrtől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjától – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés, ugyanakkor a

rendőri intézkedésnek mindenki köteles magát alávetni és a rendőr utasításának engedelmeskedni.

A rendelkezésre álló – a III. részben felsorolt – bizonyítási eszközök (jelentések) a panaszosi állításnak az ellenkezőjét bizonyítják, miszerint a rendőrök kulturált magatartást tanúsítottak, gúnyos kifejezést nem használtak. A panaszos saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, illetőleg az eljárás során e tárgykörben a rendőri jelentésektől eltérő bizonyíték nem merült fel, ezért az ellenkező állítások értékelése során a rendőri jelentés közokirati minősége tekintetében az abban foglaltakat fogadtam el tényként, miszerint a rendőrök kulturált hangnemet használtak intézkedésük során.

Mindezekre figyelemmel a panasz e tekintetben alaptalan.

VI.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdés második mondata alapján „Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a belső bűnmegelőzési és büntfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

A Panasztestület álláspontja szerint, nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga az előállítás jogalapja miatt, azonban a panaszos előállításának foganatosítása nem felelt meg az Rtv. 15. §-ban foglalt arányossági követelményeknek, ezért sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.

A Panasztestület álláspontjával nem értek egyet.

A panaszos előállítására azért került sor, mert vele szemben felmerült a Btk. 339. § (1) bekezdése szerinti garázdaság bűncselekmény elkövetésének gyanúja. Tekintettel arra, hogy a panaszossal szemben fennállt a bűncselekmény elkövetésének rendőri intézkedéshez minimálisan szükséges gyanúja, ezért a nyomozás esetleges elrendeléséhez, valamint a tényállás további tisztázása érdekében – az Rtv. 15. §-ában meghatározott arányossági követelményeknek megfelelően – a rendőrök jogszerűen kellő jogalappal és jogszabályi felhatalmazással állították elő és helyezték el előállító helyiségben a panaszost. Az előállítás a személyi szabadság korlátozásának a jogcíme, amely foganatosítására konkrét jogszabályi előírások vannak. Ezen szabályok betartása a kellő jogalappal foganatosított előállítás kapcsán nem jelenti az Rtv. 15. § (1) bekezdésében foglalt nyilvánvaló aránytalanságot.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 340/B. § (1), (2) bekezdés, 394/B. § (1) bekezdés, 397/I. § (1) bekezdés;

- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés a) és e) pontja, 109. § (1) bekezdés a) pontja, 50. §;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdés, 93/A. (7), (9) bekezdés, 13. § (1), (2) bekezdés, 33. § (2) bekezdés b) pontja, 15. § (1), (2) bekezdés, 97. § (1) bekezdés h) pontja, 2. § (1) bekezdés; 19. § (1) bekezdés;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 31. § (1), (2), (3) bekezdés;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 196. § (1) bekezdés; 29. § a) pontja;

Budapest, 2016. június 23.

Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos